

பாலர் பாமாலை

(பாலர்க்கான பாக்கள்)

ஆக்கியோள்:

கவிஞன்

வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி

(பன்குடாவெளி மூர்த்தி, வெற்றிமகன்)

தலைமையாசிரியர்.

சென்னை
1

5948111. 9370

PUBLIC LIBRARY SERVICE

C. D. 894.8111

9370

KIRILLABONE BRANCH - CHILDREN'S LIBRARY

Please check the condition of the books you select and inform the Officer-in-Charge if any pages or plates are missing or the books are otherwise damaged, before handing your tickets.

This book must be returned on or before the date marked below.

31 OCT 1978

17 SEP 1978

11

பாலர் பாமாலை

(பாலர்க்கான பாக்கள்)

ஆக்கியோன்:

வேற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி
(பன்குடாவெளி மூர்த்தி, வெற்றிமகன்)

மாணிக்க முத்தமிழ் மனை
நாவற்காடு,
மட்டக்களப்பு.

பிரசுரம்:

பஞ்சவர் முத்தமிழ்ப் பண்ணை

பன்குடா வெளி,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை.

VIJAYALAKSHMI BOOK DEPOT
248, Galle Road,
WELLINGTON
TELEPHONE 68930.

ப. மு. ப. வெளியீடு

முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 1964.

உரிமை ஆசிரியருக்கே

வகுப்பு எண்	பி. சி. 894 8111
வகுப்பி எண்	9370
மறுபதிப்பு கட்டுதல்	மறுபதிப்பு கட்டுதல்

விலை. 85 சதம்

Panchavar Mutthamil Pannai
Publication

Pankudavely

Price Cts. 85

அச்சுப் பதிவு: ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ்,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு - 13

அன்புக் காணிக்கை

நன்றெடுத்த பெருமையிலும் பெற்றோரை
மிஞ்சிவிட்ட எனது மாமனார் என்னை மரு
கனாக்கி எல்லையில்லாப் பெருமை யடைந்திருந்தார்
பாரதத்தைப் பலவாட்டிலும் படித்து வாய்ப்
பாடம் பண்ணியிருந்த அவர் என்னையும் இடையி
டையே பதம் பார்த்துவிட்டார்.

“நீடாழியுலகத்து மறை நாலோடைந்
தென்று நிலை நிற்கவே . . .”

என்ற பாடலின் வியாக்கியானத்தை வினவிய பின்பு
கட்டித் தழுவி முத்தமிட இனமுறை குறுக்கிட்ட
தால் தடுபட்டார்.

அப்பேர்ப்பட்ட, ஏட்டுப் படிப்பால் நாட்டு மக்
களில் இலக்கிய விற்பங்கண்ட, காலஞ் சென்று
போன எனது மாமனார் திரு. கந்தவனம் வேலர்ப்
போடி விதானையார் அவர்களுக்கே நான் இந்நூலை
அன்புக் காணிக்கையாக அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

ஆக்கியோன்.

To the Reader of this Book
PLEASE KEEP THIS BOOK CLEAN
DO NOT MAKE MARKS ON IT.

4

செய்தியின் பற்றி

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற
பெரிய அளவுக்குள்ளேயே நடைபெற்ற

பதிப்புரை

முத்தமிழ் உலகின் கண்ணே இந்நூலை எமது பண்ணையின் முதல் வெளியீடாக வெளியிடுகின்றோம். எமது ஊரின் பெயரைச் சேர்த்து புனை பெயராகக் கொண்ட இந்த ஆசிரியர் படைப்பையே முதலில் நாங்கள் வெளியிடுவதால் பேராநந்தமடைகின்றோம்.

இந்த ஆசிரியருடைய இளமைத் திறமையும், சிந்தனா சக்தியும், முத்தமிழ்ப் புலமையும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தும் நாங்கள் இதுபோன்ற வெளியீடுகளை வெளியிடக் காலதாமதமானதால் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்து இப்போது அதுவொழித்து, அகமகிழ்ந்து இப்பேர்ப்பட்ட தேவையானவொரு இலக்கியப் படைப்பைப் பதிப்பித்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு, விசேடமாகத் தமிழாசிரிய குழாத்திற்கு முன்பு ஒப்படைக்கின்றோம். புத்தக விலையோ மிகக் குறைவு.

எமதெண்ணப்படி இதன் புகழ் எம்மைச் சேரத் தவறினாலும் இதனை ஆக்கிய கவிஞருக்கும் பாராட்டுக் கூறியுதவிய பெரியார்களுக்கும் சிறந்த வகையில் பதிப்பித்த ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸாருக்கும் சேர்ந்தாகட்டும்.

வணக்கம்,

நிர்வாகி,

பஞ்சவர் முத்தமிழ்ப் பண்ணை
பன்குடாவெளி.

ஆசி உரை

கவிஞர் வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி, தலைமைத் தமிழாசிரியர் அவர்கள் இயற்றிய பாலர் பாமாலைப் பாக்களை நாம் பாடி இன்புற்றோம்.

இவை பாலர்க்கேற்ற பொருள் பற்றியவை. இலகுவான மொழி நடையும் இசை நடையும் அமையப் பெற்றவை. இவற்றுள் 'தமிழ் மொழி', 'கல்வி', 'ஈழ நாடு' என்ற தலைப் பெயர்ப் பாக்கள் எமது மனதைப் பெரிதுங் கவர்ந்தன.

இந்தப் பாடல்களை பாலர்கள் விரும்பிப் பாடி இன்புறுவார்கள் என்றும், இவருடைய கன்னி முயற்சிக்கு நற்றமிழாசிரியர்கள் துணைபுரிந்து ஊக்கமளிப்பார்கள் என்றும், நாம் நம்பி இவருடைய இந்த நல்ல முயற்சி இனிது நிறைவேற இறையருளை முழு மனதோடு வேண்டி ஆசி கூறுகின்றோம்.

அன்புள்ள,

பண்டிதர், செ. பூபாலப்பிள்ளை,

'அம்பிகா வாசம்'

கல்லடி, மட்டக்களப்பு.

15-6-64.

அணிந்துரை

வித்துவான்,

பண்டிதர் வி. சீ. கந்தையா B. O. L.

அவர்கள்.

விருங்காலப் பெருமக்கள் இன்றையக் குழந்தைகளே யாவர். மொழி உணர்ச்சி, இலக்கியங்களில் ஏற்படும் ஆர்வம் என்பனவற்றைப் பிஞ்சு உள்ளங்களிலே பதிய வைப்பவை இலக்கிய நயம் பொருந்திய பாலர் கவிதைகள். தமிழ் மக்களிடை அத்தகைய கவிதைச் செல்வம் பெரிதாக இல்லையெனலாம். அச்செல்வத்தை வளர்த்துப் பாலர் உள்ளங்களை தமிழ் வளத்தால் நிறைவிக்கும் பெரும் பணியில் இக்காலக் கவிஞர் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

அன்றாடம் ஒருவர் கவிஞரான மட்டக்களப்புப் பன்குடா வெளியைச் சேர்ந்த நண்பர் வெ. விநாயக மூர்த்தி ஆசிரியர் அவர்கள். 'பாலர் பாமாலை' என்றும் கவிதைத் தொகுப்பை உங்கள் முன்னிலையிற் படைத்தலின் மூலம் அவர் தமது தமிழ்த் தொண்டின் முதல் முயற்சியை இங்கு அறிமுகஞ் செய்து வைக்கின்றார். அன்றாடம் கவிதை முயற்சி தமிழ் ஆர்வம், தொடர்ந்து வெளியிட இருக்கும் தமிழ்ப் படைப்புக்கள் முதலிய வற்றை யெல்லாம் பற்றி இந்நூற் பதிப்புரையாலும், ஆசிரியரது முன்னுரையாலும் நன்கு அறியலாகும்.

பாலர்க் கேற்ற பண் அமைந்த பாடல்கள் இத் தொகுப்பில் உள்ளன என்பதற்கு

“நாலும் ஒன்றும் ஐந்து,

நாம் அடிப்போம் பந்து,

ஐந்தும் ஒன்றும் ஆறு,

அம்மா தருவாள் சோறு” என்பது முதலான அடிகள் நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கதை கூறும் பாடல்கள் பத்து இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. கதைத் தொடர்பு காரணமாகக் கவிதையின் நயமறிந்து படிக்கும் ஆவலைச் சிறுவருடைய உள்ளத்தில் ஊறச் செய்ய வல்லன கதைப் பாடல்கள். அவை சிறுவர் இலக்கியங்களின் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படுதல் மிக மிக இன்றியமையாததாகும் என்பதை இவ்வாசிரியர் நன்கு உணர்ந்துள்ளார். தமிழ் ஆசிரிய உலகம் இவரது பணியை வரவேற்று ஊக்குமென்று நம்புகின்றேன். இவரது தமிழ்த் தொண்டு வாழ்க!

‘கூடல்’

15, மாடி வீதி
மட்டக்களப்பு.

அன்புள்ள

வி. சீ. கந்தையா
17 - 6 - 64.

அணிந்துரை

திரு. எஸ். எம். வீனா அவர்கள்
(அதிபர்)

தம்பிலுவில் மகா வித்தியாலயம்,
திருக்கோவில்.

குழந்தையின் தோற்றம், பிறப்பு, வளர்ச்சி என்பன பாவின் பண்பிலே அமைந்துள்ளன, பாலும் பழமும், பாகும் பாலர்க்கினிக்கும். பாவும் அவ்வாறே.

பாலர் உலகு மானத வினையாட்டு நிறைந்த ஆடல் அரங்கு. உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு எழுச்சி வினைப்பட்டு பாலரின் மனம் மகிழ்ச்சியை நாடுகிறது. உள்ளக் கிளர்ச்சியே உண்மைப் பாட்டு. எனவே, பாவின் ஓசை நயமும், சொல் வளமும், பொருட் செறிவும் குழந்தை உள்ளங்களைக் கிளர்ச்சி செய்கின்றன. அவர்கள் கற்பனைக் கலைக்கோயில் களைக் கட்டி எழுப்புகின்றனர், மகிழ்ச்சியால் மயங்குகின்றனர். பாவேறு, பாலர்கள் வேறு என்ற நிலை நீங்கி ஒருமைப்பாடு ஏற்படுகிறது. உளத்துவ உலகு உண்மை உலகாக மாறுகின்றது. இந்த அடிப்படைத் தத்துவங்களின்படி ஆசிரியர் விநாயகமூர்த்தியின் “பாலர் பாமாலை” என்னும் நூல் ஒரு நல்ல முயற்சி. பாலர்கள் உலகைப் பாவலர் விநாயகமூர்த்தி புரிந்து கொண்டார் என்பதை இந்நூல் காட்டுகின்றது.

‘ஆன ஆவன்னாச் சொல்லுவோம்!
 ஆடிப் பாடிச் சொல்லுவோம்!
 ஈன ஈயன்னாச் சொல்லுவோம்!
 இருந்து எழுந்து சொல்லுவோம்!’

என்ற பாவை நான் படித்தபோது பாலர் வகுப்பில் பாலர்கள் நிலத்தில் இருந்து அசைந்தாடி மணலில் ‘ஈன ஈயன்னா’ என விரலை அழுத்தி இழுத்து இசைத்த அநுபவம் அப்படியே என்னுள்ளத்தில் உதித்தது.

ஐந்தாம் வகுப்புத் தேறியதோடு படிப்பை நிறுத்தித் தந்தையோடு தொழிலில் திறங்கிய இவருக்காக மேல் வகுப்பு ஆரம்பித்து இவர் உயர்ச்சிக்காக நான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி நற்பயனளித்தமை கண்டு மகிழ்கிறேன். மணமிகு பாமாலை இன்னும் பல புனைந்து தமிழ்த் தாய்க்கு அணிவித்து மகிழ்விப்பாராக.

இங்ஙனம்,
 எஸ். எம். லீனா

திருக்கோவில்.

16—7—64.

பாராட்டுரை

புலவர்மணி

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

அவர்கள்.

பாட்டென்பது ஒருவரின் அருட்கொடை. அது இயற்கை அறிவையும் உணர்ச்சியையும் ஒருங்கே ஊட்டி நிற்பதால் சங்க காலம் தொடக்கம் கால வரையறையின்றி முதலிடம் பெற்று நிற்கின்றது. உலகின் மறுமலர்ச்சிக்குச் சிறந்ததோர் கருவியாகத் திகழ்கின்றது.

சமூக அமைப்பினை நிலை நிறுத்துவதும் பாட்டே. அதனை வலிமை செய்து எதிர்காலத்தினும் சக்தி நிறைந்ததாகத் திருத்தியமைப்பதும் பாட்டே. அதிலும் எதிர்காலச் சந்ததியாரைப் பலவித துறைகளிலும் காலத்துக்கேற்ப முன்னேற்றி வாழ்த்தற்கு, வழி செய்யும் வகையில் அமையும் பாட்டுகள் நமது இன்றைய இளங் குழந்தைகளுக்கு மிக மிக வேண்டப்படுகின்றன. இன்றைய இளங் குழந்தையிலே தான் நமது நாட்டின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கின்றது.

இந்த உணர்ச்சி எங்கே உதிக்கின்றதோ அதைப் பாராட்ட வேண்டியதும், விருப்புடன் வர வேற்க வேண்டியதும் நமது கடமையாகும்.

இம்முயற்சியில் முன்வந்துள்ள ஆசிரியர் திரு. வெ. விநாயகமூர்த்தியவர்கள் பிள்ளையுள்ளங்களைத் தமது பாட்டுகள் மூலம் நேரே தொட்டு, அவர்கள் தகுதிவாய்ந்த பிரசைகளாவதற்கு வழி செய்வதில் மிகவும் ஆர்வங் கொண்டுள்ளதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

இப் பாட்டுகளின் மூலமாக நமது இளஞ்சந்ததி கனிவும், பண்பும் விசால புத்தியும் பெற்று நாட்டுக்கு அணிகலனாகத் திகழ்வதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை ஆசிரியர் உண்டாக்கித் தந்திருக்கின்றார்.

இப் பாட்டுகளை மிகவும் நன்றியுடன் வரவேற்று நமது குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுமாறு புகட்டுதல் நமது கடமையாகும்.

ஆக்கியோனுக்கு எனது மனங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

இங்ஙனம்

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை,

குருக்கள் மடம்.

19.7.64.

அணிந்துரை

வீத்துவான்

F. X. C. நடராசா

அவர்கள்

தலைவர், கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

குழந்தை அழுகின்றது. வழக்கத்தில் அதன் சுபாவம் இனிமையானது. ஆனால், அன்று அதன் மனோநிலை மாறுபட்டுள்ளது. அம்மா அடுக்களையில் அலுவலராக இருக்கின்றாள். பாட்டி ஓடி வந்து குழந்தையை அணைக்கிறாள். ஆதரவுடன் தழுவுகிறாள். முத்த மாரி சொரிகிறாள். குழந்தையின் முகத்திலே அந்தப் புன்னகைக் கொத்தை மட்டும் காணும். அனுபவமிக்க அவளுக்கு ஓர் உபாயந்தோன்றுகின்றது.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சாயக்கிளியே சாய்ந்தாடு”

என்று பாடத் தொடங்குகின்றாள். குழந்தையின் அழகை அழிகின்றது; இனிமை பிறக்கின்றது; புன்னகைப் பொலிவு பூக்கின்றது. அந்தக் குழந்தைக்கு மகிழ்வுட்டிய அப்பாடலை இயற்றிய கவிஞனின் பெயரை நாம் அறியோம். அப்பாடலைப் போன்று பாலருக்கான பல நாடோடிப் பாடல்களும், கதைகளும் நம்மை வந்தடைந்திருக்கின்றன. இத்திறத்து நாடோடி இலக்கியம் தமிழின் திறத்திற்குஞ் சீர்மைக்குஞ் சான்று பகருகின்றது.

குழந்தைகளுடன் பேசுவது கலை. உள்ளத்தின் பண்பினை உயர்த்தும் அதே வேளையில், மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தக் கவிதை மூலம் பேசுதல் உயர்ந்த

கலையாகும். இந்தக் கலை முறைமுறையாக, இலக்கியக் கலையாகத் தமிழில் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. தாய்ப் பாலுடன் - கிண்ணத்தின் பாற்சோற்றுடன் இலக்கியச் சுவை தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டப்படுகின்றது. இது தமிழின் கன்னி எழிலுக்குப் பொலிவுட்டும் ஓர் ஏதுவாகும்.

இலக்கிய ஆக்கக் கலை தொன்மையானது. ஆய கலைகளுள் இலக்கிய ஆக்கக் கலை கடினமானது. கல்வி-கேள்வி-பயிற்சி ஆகியவற்றூற் சீர்மை பெறும் கலை. பாலர் இலக்கியம் தேர்ந்த கலைஞனின் முதிர்ந்த அறுவடையாகும். எதுகை, மோனைக்கு இசையச் சில சொற்களை இணைத்து விட்டால் பாலர் பாடல் தோன்றிவிடும் என நினைத்தல் தவறாகும். தமிழிற் பயின்று வரும் பாலர் பாக்களின் அர்த்த ஆழமும், சொல் நயமும் பருவ. வளர்ச்சியுடன் விரியுஞ் சீர்மை பெற்றிலங்குவதைக் காணலாம். ஆத்தி சூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி ஆகியன பாலர்களாற் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. அவை எளியனவாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனால், பருவம் முற்ற முற்ற பாக்களின் சுவையும் முதிர்கின்றது. இத்தகைய இலக்கியம் தொன்றுதொட்டே தமிழை அணி செய்தல் தனிச் சிறப்பாகும்.

பாரம்பரியத்தாலே தொன்மையும், இலக்கிய ஆக்க முயற்சியிற் சிரமமும் மிக்க ஒரு துறையில், என்மாணுக்கர் வெ. விநாயகமூர்த்தி ஆசிரியரவர்கள் ஈடுபட்டுழைத்து வருதல் பாராட்டத்தக்கது. பாலர் பாமாலை புது முயற்சியாகும். பாலருக்குப் பழக்கமான கதைகளையே பாடலாகத் தருவதும் பாராட்டத்தக்கது. பாலரின் மனங்களைக் கவரும் முறையில் இருபத்தைந்து படங்களைச் சேர்த்தும், மிக மலிவான விலையில் இதனைத் தர முன்வந்துள்ளமை ஆசிரியரின் தமிழ்ப் பற்றிற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் புது முயற்சியைப் பாலர் உலகமும், அவர்கள்தம் கல்விப் பொறுப்பினை ஏற்றுள்ள ஆசிரியர்களும் நன்கு வரவேற்பார்களென நம்புகின்றேன்.

F. X. C. நடராசா.

மத்திய வீதி,
மட்டக்களப்பு.

ஆக்கியோன் உரை

‘பாலர் பாமாலை’ எனும் இந் நூலில் உள்ள பாலர்க்கான பாக்கள் என்னால் இந்நாட்டுத் தேவை கருதி ஆக்கப்பட்டவை.

ஆசிரிய சேவை இருபதாண்டுகளாகின்றன. “அநுபவமே சிறந்த ஆசிரியன்” (Experience is the Best Teacher) என்பதை யாவரும் அறிவோம். கவிதை ஆக்கத்தில் கவிதையுள்ளமும், ஆசிரிய சேவையும், அநுபவமும் கலந்துகொண்டால் மிகச் சிறப்புறலாம் என்பதை அறிகின்றேன்.

நான் ஏழெட்டு வயதிலே எனது தம்பி அருணாசலம் என்பவனை [இப்போது ஆங்கிலத்தில் பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியன்] தூக்கி உலவும் போது எமது சிறிய தந்தை கருணாகரம் என்பவரின் திருமணத்தன்று,

“கருணாகரத்துக்குக் கலியாணம் முடிஞ்சு.
அருணாசலமே! கருணா கரனே!
கருணாகரத்துக்குக் கலியாணம் முடிஞ்சு”

என்று பாடியது இப்போதும் என் மனதில் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இதன் பின் எத்தனையோ பாடல்களை வயல் வெளிகள் அறிய மாடுகன்றுகள் கேட்கப் பாடியிருக்கின்றேன். பருவம் வந்து எட்டாம் வகுப்புக்குப் பின்னர் பத்திரிகைகளுக்குப்

பாக்கள் இயற்றி அனுப்பி வெளியாக்கிக் கொண்டே யிருக்கின்றேன். ஆசிரிய பயிற்சிக் காலத்தில் அநேகம் வெளியாகின. அவ்வேளையில் எமது சிற்றூரில் ஐந்தாறு நாடகங்களை இயற்றிப் பாடலமைத்து அரங்கேற்றியு மிருக்கின்றேன்.

பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நான் இலங்கையில் மட்டக்களப்போடு திருகோணமலை, மாத்தளை, நுவரெலியா, வதுளை முதலான வட்டாரப் பகுதிகளிலே ஆங்கில சிரேஷ்ட மத்திய பாடசாலைகளில் சிறந்த அதிபர்களின்கீழ் சிரேஷ்ட வகுப்புக்களில் தமிழ் ஆசிரியனாகச் சேவைசெய்து இலக்கிய விற்பத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றேன். பின்னர் நான் தலைமை யாசிரிய சேவையிலே பாலர் வகுப்புக்களில் ஈடுபாடு கொண்டபடியால் இப்புத்தகத்தை இயற்றும் நிலைக்குள்ளானேன்.

எனது தலைமை ஆசிரிய சேவைக் காலத்திலே பல உதவி ஆசிரியர்கள் இப்பாக்களில் பலவற்றைக் கையாண்டனர். சிறப்பாகச் செல்வி ம. நீற்றூ மாக்ரேற் ஆசிரியை அவர்கள் இந்நூலாக்கத்தில் உதவியும் செய்துள்ளார்கள். இன்னும் சிலர் எனக்குப் பக்கபலமாக நின்று தூண்டினர். பெரியார் சிலர் குறைகளை நீக்கிப் பாராட்டினர். வித்தியாதரிசிகள் பலர் பாலர்கள் பாடக் கேட்டின்புற்று என்னைமேலும் பாராட்டிச் சென்றனர்.

இவற்றைவிடச் சிறப்பாக ஆசி உரை, அணிந்துரை முதலியன ஈந்துள்ள பெரியார்கள், ஆசிரிய கலாசாலை போதனாசிரியராயிருந்து இளைப்பாறியுள்ள

திரு. செ. பூபாலப்பிள்ளை பண்டிதர் அவர்களுக்கும்
 வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா B. O. L,
 அவர்களுக்கும், திரு. எஸ். எம். லீனா அதிபர் அவர்
 களுக்கும் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை
 அவர்களுக்கும், வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சி. நடராசா
 அவர்களுக்கும் நான் நன்றி கூறுவதோடு என்றும்
 மறக்க முடியாதவனுமாக இருந்து வருகின்றேன்.
 குறைகாணின் பொறுங்கள்! குறை நீங்கச் செய்
 யுங்கள்!

இப்பாமலையில் பலவின மலர்ப் பாக்கள் கலந்
 துள்ளன.

இன்னிசைப் பாட்டு

எண் பாட்டு

சுகாதாரப் பாட்டு

வினையாட்டு அப்பியாசப்பாட்டு

இயற் பொருட் பாட்டு

பிராணிகள் பாட்டு

பண்புப் பாட்டு

பெரியார்கள் பாட்டு

தொழிற் பாட்டு

அபிநயப் பாட்டு

கதைப் பாட்டு

மொழிப் பாட்டு

ஆதியன அமைந்துள்ளன. படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்
இவற்றை எண்ணத்தின்படி. தெரிவுசெய்து கொள்
ளட்டும்.

இம் மாலையைப் பிரசுரமாக்கி வெளியிட முன்
வந்தமைக்காக நான் பன்குடாவெளி பஞ்சவர் முத்
தமிழ்ப் பண்ணையினர்க்கும் தமிழ் மொழியின்
பேரால் நன்றி கூறி முடிக்கின்றேன்.

வெ. விநாயகமூர்த்தி
ஆக்கியோன்.

மாணிக்க முத்தமிழ்மனை,
நாவற்காடு,
17.12.64.

யொருளடக்கம்

அம்மா அப்பா	21.
எங்கள் பாடசாலை	22.
ஆன ஆவனா	23.
பாடமெல்லாம் சொல்லுவோம்	24.
சுகாதாரப் பாட்டு	25.
எண் பாட்டு	26.
பூனைக் குட்டி	27.
நாய்க் குட்டி	28.
பசு	29.
யானை	30.
குரங்கு	31.
கோழி	32.
இரண்டு சக்கர வண்டி	33.
ஆகாயக் கப்பல்	34.
சூரியன்	35.
ஓளவைப் பாட்டி	36.
சுவாமி விபுலாநந்தர்	37.
ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்	38.
பாரதியார்	39.

காந்திஜீ	40.
ரோபர்ட் புரூஸ்	41.
பரம் பொருள்	42.
தமிழ் மொழி	43.
ஈழநாடு	44.
உழவன்	45.
வித்தைக்காரன்	46.

கதைப் பாட்டு

நரியும் திராட்சைப் பழங்களும்	47.
காகமும் வடையும்	48.
ஆமையும் முயலும்	49.
பொன் முட்டையிட்ட வாத்து	50.
தொப்பி வியாபாரியும் குரங்குகளும்	51.
காகமும் பரம்பும்	52.
பூனைக்கு மணிகட்டுவது யார்?	53.
குரங்கும் தூக்கணுங் குருவிகளும்	54.
வண்ணானும் முதலையும்	55.
சிங்கமும் முயலும்	56.
சுல்வி	58.

அம்மா! அப்பா!!

அம்மா! அப்பா!! என்றிடு வோம்!
அருமைத் தமிழில் பே சிடுவோம்!
சும்மா, சும்மா இருக்கா மல்
சோம்பல் இன்றிப் படித் திடுவோம்!

ஆண்டவன் ஒருவன் இருக் கின் றான்!
அவனை நினைந்து வணங் கிடுவோம்!
வேண்டிய வேலைகள் செய் திடுவோம்!
வீட்டிலும் பாடம் படித்திடுவோம்!

நல்ல பிள்ளை என் றிடவே,
நாலு பேரும் மதித் திடவே,
கள்ளங் கபடம் இல் லாமல்,
கவன மாகப் படித் திடுவோம்!

பாடி ஆடிக் களித் திடுவோம்!
பாலர்க் கான பாக் களையே,
கூடி விளை யாடி டுவோம்!
குணத்தில் சிறந்து விளங் கிடுவோம்!

எங்கள் பாடசாலை

எங்கள் பாட சாலை

எழுதிப் படிப்போம் வாரீர்!
மங்களம் நிறைந்தே,
மகிழ்ந்து படிப் போமே!

அக்கா ஐயா, மார்கள்,
அன்பாகவே பேசி,
எக்காலமும் பாடம்

எமக்குச் சொல்லித் தருவர்!
—(எங்கள். . .)

வழியால் போகும் போது
வலது பக்கம் போவோம்!
பழியாகின்ற செயலைப்
பார்த்து விலக்கு வோமே.

—(எங்கள். . .)

பொய்யைச் சொல்ல மாட்டோம்!
புறமும் கூற மாட்டோம்!
மெய்யாகவே படிப்போம்!
வேலைகளை முடிப் போம்!

(எங்கள். . .)

‘ஆற ஆவன்ற’

‘ஆற ஆவன்றச்’ சொல்லு வோம்!
ஆடிப் பாடிச் சொல்லு வோம்!

‘ஈற ஈயன்ற’ச் சொல்லு வோம்!
இருந்து எழுந்து சொல்லு வோம்!

‘ஊற ஊவன்ற’ச் சொல்லு வோம்!
(குழல்) ஊதி ஊதிச் சொல்லு வோம்!

‘ஏற ஏயன்ற’ச் சொல்லு வோம்!
எழுந்து நின்று சொல்லு வோம்!

‘ஐயன் னவை’ச் சொல்லு வோம்!
ஐயா விடம் சொல்லு வோம்!

‘ஔற ஔவன்ற’ச் சொல்லுவோம்!
ஔடி ஔடிச் சொல்லு வோம்!

‘ஔ வன் னவை’ச் சொல்லு வோம்!
அக்கா விடம் சொல்லு வோம்!

‘அஃ கன் னவை’ச் சொல்லு வோம்!
அகர வரிசை சொல்லு வோம்!

பாடமெல்லாம் சொல்லுவோம்!

பாலர் ஒன்றாய்ச் செல்லு வோம்!
பாடமெல்லாம் சொல்லு வோம்!
தோழர் நன்றாய்க் கூடு வோம்!
துள்ளி வினை யாடு வோம்!

நன்றாய்ப் பாடம் படிப் போம்!
நாட கமும் நடிப் போம்!
ஒன்றாய்க் கூடி வனை வோம்!
ஒடி ஆடிக் கலை வோம்!

(பாலர் ஒன் . . .)

தேகப் பயிற்சி செய்கு வோம்!
சேர்ந்து வரிசை ஆகுவோம்!
வேக மாகப் பாயு வோம்!
வில்லாய்ப் பின்னே சாயுவோம்!

(பாலர் ஒன் . . .)

சுகாதாரப் பாட்டு

சுத்தம் நித்தம் செய்திடு வோம்
சுகமாய் வாழப் பழகிடு வோம்

காலையில் மலசலங் கழித்திடு வோம்
கவனமாய்ப் பற்களைத் துலக்கிடு வோம்

தலையைச் சீவி, இழுத்திடு வோம்
தவறா துடலைக் கழுவிடு வோம்

அழுக்கில் லாத உடையணி வோம்
அசுத்தம் போக்கத் தோய்த்திடு வோம்

பால்பழம் நன்றாய் உண்டிடு வோம்
பந்தடித் தோடி ஆடிடு வோம்

எண் பாட்டு

ஒன்றும் ஒன்றும் (இ) ரண் டு
ஊதிப் பறக்கும் வண் டு
இரண்டும் ஒன்றும் மூன் று
எங்கள் விரலைப் போன் று.

மூன்றும் ஒன்றும் நா லு
முன்னே செல்வான் வே லு
நாலும் ஒன்றும் ஐந் து
நாம் அடிப்போம் பந் து.

ஐந்தும் ஒன்றும் ஆ று
அம்மா தருவாள் சோ று
ஆறும் ஒன்றும் ஏ மு
ஆச்சி குடிப்பாள் கூழு.

ஏழும் ஒன்றும் எட் டு
எனது சட்டை பட் டு
எட்டும் ஒன்றும் ஒன்ப து
எண்ணத் தெரியும் ஐம்ப து.
ஒன்பதும் ஒன்றும் பத் து
ஒடிப் போகிறான் முத் து.

வெள்ளை நிறத்துப் பூனைக் குட்டி
‘மியாவ், மியாவ்’ என்னும் பூனைக்குட்டி
கள்ளமாக எலி பிடிக்கும்
கவன முள்ள பூனைக் குட்டி.

பாலைக் குடித்து ஒடுங் குட்டி
பலபல நிறங்கள் கொண்ட குட்டி
மாலைப் பொழுது வேளைகளில்
மறைந்து ஒளிக்கும் பூனைக் குட்டி.

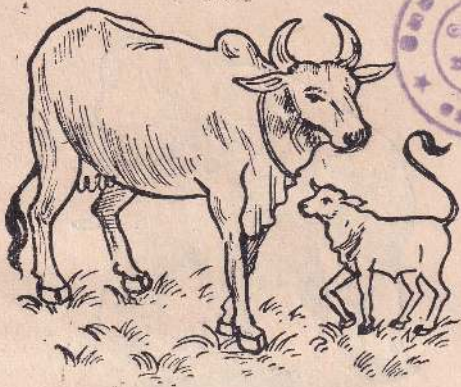
சுட்டி பாளை உடையா மல்
சத்த மேதும் இல்லா மல்,
குட்டிக ளோடு விளையா டும்
கொம்பில்லாத பூனைக் குட்டி.

வளர்க்கும் மிருகம் நாய்க் குட்டி
வகை வகையான நாய்க் குட்டி
குலைக்கும் மிருகம் நாய்க் குட்டி
குணத்தில் நல்லது நாய்க் குட்டி.

வீட்டுக்குக் காவல் நாய்க் குட்டி
வேட்டை யாடும் நாய்க் குட்டி
நாட்டுக்கும் நல்லது நாய்க் குட்டி
நன்றி யுள்ளது நாய்க் குட்டி.

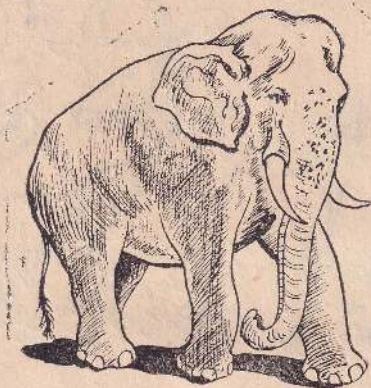
கள்ளனை மதித்துக் குலைத் திடுமே
கடித்துப் புண்ணாய் ஆக் கிடுமே!
நல்லவன் போலே சோம்பல் இன்றி
நமது நன்மைக் குழைத் திடுமே.

பாலைக் கொடுக்கும் நமது பசு
 பணத்தைப் பெருக்கும் நமது பசு
 வாலை விசுக்கும் நமது பசு
 வாயால் அரைக்கும் நமது பசு.

கன்றை ஈனும் நமது பசு
 கதறி அழுமே நமது பசு
 நன்றைச் செய்வது நமது பசு
 நாட்டுக்கு உழைப்பது நமது பசு.

புல்லை மேயும் நமது பசு
 பூசைக் குதவும் நமது பசு
 நல்ல சாணம் முதலியன
 நமக்குத் தருமே நமது பசு.

யானை யானை பாருங்கள்!

நாலு காலேப் பாருங்கள்!

தும்பிக் கையைப் பாருங்கள்!

துதிக்கை என்பதைக் கேளுங்கள்!

கொம்பு என்பதைப் பாருங்கள்!

குறுகிய வாலையும் பாருங்கள்!

ஆழ்ந்த கண்ணைப் பாருங்கள்!

அகன்ற செவியையும் பாருங்கள்!

பெரிய மிருகம் பாருங்கள்!

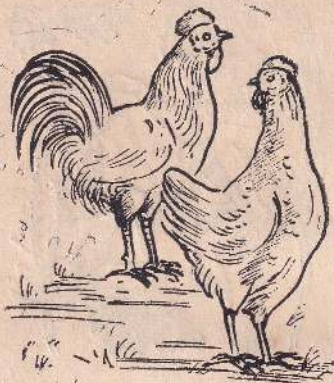
பெறுமதி யுள்ளது கேளுங்கள்!

காட்டு மிருகம் பாருங்கள்!

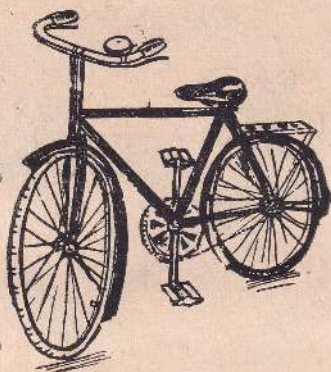
கட்டியும் வளர்ப்பர் கேளுங்கள்!

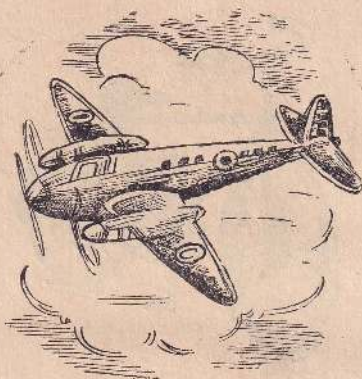
காட்டில் வாழும் குரங்கு பார்!
 கவனம் மிகுந்த மிருகம் பார்!
 வீட்டில் கட்டி வளர்ப்பார் பார்!
 வினையாட் டுக்கள் பழகும் பார்!
 கால்கள் நாலும் உண்டு பார்!
 கைகள் அவற்றுள் உண்டு பார்!
 வாலும் ஒன்று உண்டு பார்!
 வாழும் விநோத மிருகம் பார்!
 விரைந்து துள்ளிப் பாயும்மே!
 வெவ்வே றினமாய் வாழும்மே!
 மறைந்து இருந்தும் பலவற்றை,
 மனித ரைப்போல் செய்யுமே!
 நீண்ட வாலைக் கிளப்புமே!
 நெடிய கொப்புகள் தாவுமே!
 மாண்டு போக வந்தாலும்
 வாய்த்த பிடியைத் தவறாதே!

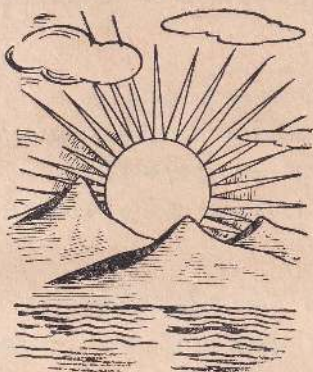
வீட்டில் வளர்க்கும் பறவைகளில்
 மேன்மையானது கோழிதான்.
 நாட்டில் நல்ல பலனையே,
 நமக்குத் தருமே கோழிதான்.
 முட்டை யிட்டுக் கொக்கரிக்கும்,
 மூன்றும் வாரம் குஞ்சாக்கும்.
 வெட்டைக் கோழி வீட்டுக்குப்
 பெரிய உதவி செய்யும்மே!
 காலையில் பொழுது விடிய முன்னே,
 கண்விழித் தெழுவே கூவுகின்ற
 வேலைக்காரன் போன்ற சேவல்
 மேலும் அழகில் கூடியதே!
 கொண்டையில் பூவைக் கொண்டதுவே,
 கொத்தித் தின்னும் புழுக்களையும்,
 கண்டோர் யாரும் விரும்பிடவே,
 கவர்ச்சி யான வடி வினமே!

இரண்டு சக்கர வண்டி
எங்கள் சைக்கிள் வண்டி
உருண்டு உருண்டு ஓடும்
உதைத்தால் ஓட்டம் கூடும்.
தண்ணீர் எண்ணெய் வேண்டாம்
தகைமை உள்ள வண்டி
கண்ணீர் வடிக்கும் ஏழை
கருமம் பார்க்கும் வண்டி.
ஓடும் சக்கர வண்டி
உழைப்புக்கான வண்டி
தேடும் பொருளைக் கூட்டச்
செலவு குறைந்த வண்டி.
மணி இருக்கும் வண்டி
வளைந்து ஓடும் வண்டி
பனி வெய்யில் எல்லாம்
பாரா தோடும் வண்டி.
காற்றை டைத்த சக்கரம்
கம்பி யுள்ள வண்டி
வேற்று மையே இன்றி
விரும்பி ஓடும் வண்டி.

ஆகாயத்தில் பறக்கிறது பார்! தம்பி பார்!
 ஆகாயக் கப்பல் தன்னைப் பார்! தம்பி பார்!
 போகாத உயரமெல்லாம் போகிறதைப் பார்!
 புகைபோன்ற மேகத்துள்ளே போவதையும் பார்
 தலைக்கு மேலே பறக்கிறது பார் தம்பி பார்!
 தரையிலேயும் ஓடும் அது பார்! தம்பி பார்!
 மலைக்கு மேலும் பறந்து போகும் பார்! தம்பி பார்!
 மாயமான கூடு ஒன்று பார்! தம்பி பார்!
 சாகாத துணிவுடைய சனங்களையும் ஏற்றித்
 தரணியெலாம் பறக்கிறது பார்! தம்பி பார்!
 ஆகாத செயல் என்று அஞ்சுவோரு முண்டு.
 அதி விரைவாய்ப் பறக்கிறது பார்! தம்பி பார்!
 எமது நாட்டில் பறக்கிறது பார்! தம்பி பார்!
 எத்தனையோ கோடி மைல் பறந்திடுமே பார்!
 அமெரிக்காவும் சென்று வரும் பார்! தம்பி பார்!
 ஆகாயக் கப்பல் தன்னைப் பார்! தம்பி பார்!

சூரியனே! சூரியனே! தோன்றி மறைகிறாய்!
 சூடு ஒளிச் சக்திகளைத் தாங்கி வருகிறாய்
 பாரினிலே நீ இன்றி வாழ முடியுமா?
 பார்த்து உன்னை வேண்டினாலும் மனதில்
 படியுமா?

காலையிலே உதயமாகி வெளிச்சந் தருகின்றாய்!
 கண்ணாலே பார்க்க வொண்ணாத் தீயாய்
 நிற்கின்றாய்!
 மாலையிலே மேற்குப் பக்கம் மறைந்து போகின்றாய்!
 மற்ற நாளும் எங்கிருந்தோ வந்து விடுகின்றாய்!

மண்ணுலகில் உயிர்கள் எல்லாம் வாழவைக்கின்றாய்
 மாறுபட்ட காலங்களை வரவே செய்கின்றாய்!
 விண்ணுலகம் ஒன்றிருந்தால் வேலை அங்குண்டோ?
 வேளா வேளைக் குழைப்பினாலே உத்தமனாவாய்!

ஒளவைப் பாட்டி

ஒளவை என்ற ஒரு பாட்டி
அந்த நாளில் வாழ்ந்த வளாம்!
செவ்வையான வாழ்வுக்குச்
சிறந்த பாடல் தந்த வளாம்!

ஆதி பகவன் பெற்றோர்க்கு
அவருள் மூத்த பெண் அவளாம்!
நீதிக்கான பாடல் களால்
நெல்லிக் கனியும் உண்டவளாம்!

ஆத்தி சூடி மூதுரை,
அறிவுக் கொன்றை வேந்த னுடன்,
பேத்தி பேரன் ஆனவர்க்குப்
பெரிய நல்வழி ஆக்கினளாம்!

சுட்ட பழத்தின் கதை தனிலே
சுடாத பழங் கேட் மேமாந்து
பட்டப்புகல் வேளை யிலே
பரமன் முருகன் கண்டவளாம்!

முத்தமிழ் வித்தகர் ஆன அவர்—ஆசை
முற்றும் துறந்த முனிவர் அவர்.
எத்திசைக்கும் புகழ் ஆனவராம்!—அவர்
எங்கள் விபுலா நந்தராம்!

மட்டுநகரின் மகிமைதனை — இந்த
மாநில மறிந்திடச் செய்தவராம்!
எட்டிரண்டு பதினாறு பக்கங்களும்—மறை
எல்லோரும் வாழ்த்திடும் துறவியோராம்!

மயில்வாகனம் எனும் பெயருடனே—அவர்
மாணவரி லாற்றல் காட்டியோராம்!
குயில் ஆன மொழியிலே இனிமையுடன்—எங்கும்
கூடிக் கலந்துரை யாடியோராம்.

ஈசன் உவக்கும் மலர்களென—நமக்கு
இனிய மலர் மூன்றைக் காட்டியோராம்!
மாசிலா திருந்திட்ட இசைக்கலையின்—புகழ்
வானுறை 'யாழ் நூலை'த் தந்தவராம்!

இலங்கையில் சைவம் மறைந்திடாது
இயன்ற மட்டும் பாடுபட்டு
துலங்கிடவே தமிழ், சைவமவை
தொண்டுகள் செய்தவர் நாவலரே!

நாட்டின் நிலையில் ஆட்சிமுறை
நமக்கு இடைஞ்சல் ஆனபோதும்,
போட்டி போட்டு இடர்ப்பட்டு
புத்திக் காவன செய்தவரே!

நல்லூர் நாவலர் என்றுவிட்டால்
நாடே நினைத்து வணங்கிவரும்,
எல்லா இனமும் மதித்திடவே,
இந்து மதத்தை வளர்த்தவரே!

உண்மை சைவ மதம் என்றே
உலகம் அறியச் செய்தவரே!
நன்மைக்காக நமக்கெல்லாம்
நானாவித நூல் ஆக்கினரே!

பாட்டுக் கொரு புலவன் பாரதி யடா—அவன்
பாட்டுக்களை சாவருமே பாடுவோ மடா.
நாட்டுக் கென வாழ்ந்த நல்லோ னடா—பாரில்
நாமறிந்த புலவரிலே வல்லோ னடா.

அம்புவியில் புலவனாக வந்தோ னடா—பாலர்க்
அழகு தமிழ்க் கவிதைகளைத் தந்தோனடா.
கம்பனையும், வள்ளுவர் இளங்கோவையும்—பொருள்
காட்டிச் சிறப்பிக்கும் கவிஞனடா.

தேசத்தின் விடுதலைக்காய்ப் பாடுபட்ட—வீரத்
தியாகி என்ற பெயர்தனையுங் கொண்டோனடா.
பாசத்தின் மீதியினால் மக்களிடம்—மனப்
பண்புடன் இரங்கியே வாழ்ந் தோனடா.

தமிழோசை பரப்பிய தலைவனடா—இன்பத்
தமிழைப் பழித்தோர்க்குப் பகைவனடா.
அமிழ்தின் இனிய தமிழ்ப் பாட்டுக்களை—நமக்கு
அள்ளிச் சொரிந்திட்ட புலவனடா.

காந்தித் தாத்தா மறைந் தீரோ?
 கண்முன் ஒருமுறை தோன் றீரோ?
 காந்தி எனும் சொல் கேட்டவுடன்,
 கண்ணீர் விடுகிறோம் அறியீரோ?
 பலகலை கற்று உணர்ந் தீரே!
 பல தேசஞ் சென்று வந்தீரே!
 நலமெனக் காண்பதைச் செய்தீரே!
 'நானே பிறர்க்'கென வாழ்ந்தீரே!
 தாய் நாட்டுக்கே உழைத்தீரே!
 சத்தியாக் கிரகமும் செய்தீரே!
 தேய்வு ஆன உடலோடும்
 தேசத் தொண்டே செய்தீரே!
 எண்ணியபடியே சுதந்திரத்தை
 இந்தி யாவுக் கெடுத்தீரே!
 கண்ணிய மிக்க கதருடையை
 களிப்புடன் அணியச் செய்தீரே!
 மாந்தருக் குள்ளே தெய்வ மாவீர்!
 மனிதன் கோட்சே கொன்றானே
 சாந்த சொரூபியாகி விட்டீர்!
 சமமாய்ப் புத்தர், இயேசுவைப்போல்.

“ரோபர்ட் புருஸ்”

ஊக்கத்தாலே உயர்ந்த வனம்!
உலகப் புகழைப் பெற்ற வனம்!
ஏக்கங் கொண்டு ஏமாந்து,
இருக்கச் சிலந்தி செயல்கண்டு

ஏழாம் முறையில் சண்டை யிலே
ஸ்கொத்லாந்தை வென்ற வனம்
‘பாழாம் எண்ணம் மனந் தளர்ந்தால்’
பலனை ரோபர்ட் புருஸ் கண்டான்.

எடுத்த கருமம் நிறை வேற
எத்தனை முறையும் முயல் வோமே!
தொடுத்த கருமம் முயற்சியினால்
தொடரும் வெற்றி இறுதியிலே!

பரம் பொருள்

எங்கும் நிறைந்த பரம் பொருளே!
எல்லாருக்கும் வரம் அருளே!
தங்கும் இன்பம் தழைத் திடவே,
சமமாய் என்றும் நிலைத் திடவே,
(எங்கும்...)

நிலையில் உயர்ந்து வாழவேண்டும்!
நீளும் வறுமை மாழவேண்டும்!
கலையில் உயர்ந்து ஒங்க வேண்டும்!
கருணை உள்ளம் வீங்கவேண்டும்!
(எங்கும்...)

பந்த பாசம் வளர்ந் தாலும்
பக்தி முறையில் தளர்ந் தாலும்,
சொந்தம் எனச் சில கொண்டாலும்
துணை நிர் பலவழி கண்டாலும்.
(எங்கும்...)

சில சில பேதம் ஒழிந் திடவே,
சிறப்பாய் உனதருள் மலிந்திடவே,
பல பல பெயர்கள் சொன்னாலும்
பரம் பொருள் ஒன்றே எந்நாளும்?
(எங்கும்...)

தமிழ் மொழி

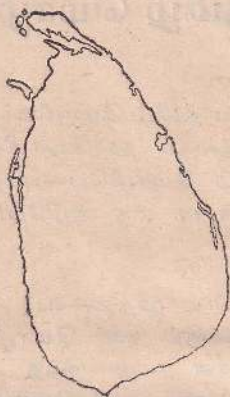
எங்கள் மொழியே தமிழ் மொழியாம்—இது
எல்லோ ருக்கும் நன்மொழியாம்
தங்கம் ஆனதமிழ் மொழியே—புகழ்
தமிழர்க் கான கரு விழியே!

கருவில் உதய கால முதல்—எம்
காதலி னிக்கும் கனி மொழியே!
உருவில் ஏதுந் தள ராது—இந்த
உலகில் நிலவுந் தனி மொழியே!

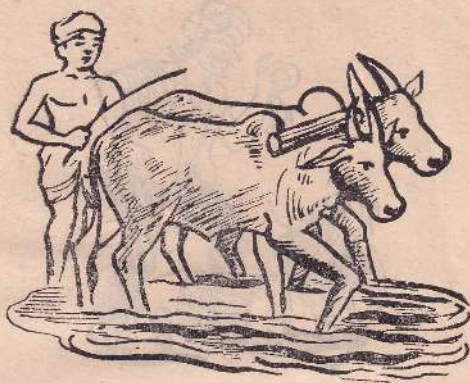
அழுது குழப்ப மான போதும்—பிள்ளை
அம்மா தாலா ட்டும் மொழியே!
பழுது பல்வழி வந்தா லும்—தமிழ்ப்
பண்பிலே ஓங்குது பார் கிளியே!

பாடும் புலவர்கள் சங்கமாக—நாடு
ஆளும் அரசனும் அங்க மாக
கூடும் முத்தமிழ் ஆனமொழி—நாம்
கூறுவ தற்கே இல்லை பழி.

பிள்ளைகள் பாடி ஆடுவோமே!—நல்ல
பேரான பாட்டுகள் பாடுவோமே!
தொல்லைகள் சூழாமல் கூடுவோமே!—உயிர்த்
துணைக்குத் தமிழை நாடு வோமே!

ஈழம் என்ற இந் நாடு,
எங்கள் சொந்தப் பொன் நாடு
வேழம் போன்ற மிருகங்கள்,
விலைமணிகள் நிறை வளநாடு.
இந்து சமுத்திரத் தீவாகும்.
இந்தியாவின் அயலாகும்.
முந்து தமிழர் வாழ்ந்தாலும்
மூன்று இனத்தின் நாடாகும்.
சிங்கள தமிழர் முஸ்லீங்கள்,
சேர்ந்து வாழ்ந்தால் செழிப்பாகும்.
மங்களமாக வாழ்வதற்கு
வளங்கொள் இலங்கை நாடாகும்.
மலைகள் நதிகள் கொண்டதுவே,
மற்ற நாட்டாரைக் கவர்ந்ததுவே,
கலைகள் பலதைக் கண்டதுவே,
கதிர்காமத்தால் உயர்ந்ததுவே!

உழுதுண்டு வாழ்பவனே மனிதருக் குள்ளே
 உயிர் கொடுத்து வாழ்வ தனால் சிறப்படைகின்றான்
 பழுதுண்டு வேறுவகைத் தொழில் களுக்கெல்லாம்,
 பாரினிலே கூறியது பொய்யாமொழியாம்!

காலையிலே ஏர் பூட்டி களைப்புப் பாராமல்,
 கடும் உச்சிப் பொழுதிலுமே வேலைசெய்கின்றான்
 மாலையிலே ஆறுதல் அடைந்து விடாமல்
 மாடுகன்று காவலினைச் செய்து வருகின்றான்.

வேளாண்மை செய்து விட்டுக் கண்ணுங்கருத்துமாய்
 வீட்டையுமே மறந்துவிட்டுப் பாடுபடுகின்றான்,
 ஆளாண்மை காட்டி அவன் கொடிய மிருகங்கள்
 அஞ்சும்படி செய்து அவன் ஓட்டி விடுகின்றான்.

இக்கால முறைகளிலே உழவுச்செய்கையில்
 இலாபம் கூட்டும் வழிகளிலே உரமுழுட்டுவான்.
 அக்கால முறைகளோடு புதிய முறைகளும்
 ஆனமட்டும் செய்திடுவான் அருமை உழவன்.

மாய வித்தை! மந்திர வித்தை!
 சால வித்தை! தந்திர வித்தை!
 ஆய வித்தை அத்தனையும் பாருங்கள்!
 அனைவருமே ஒன்றாய் இங்கே சேருங்கள்!
 (அனைவ....)

மண்ணைக் கையில் பாருங்கள்!
 மணத்தை நுகர்ந்து பாருங்கள்!
 பொன்றாய் ஆக்குவேன் பாருங்கள்!
 புகழுக்காகச் சொல்ல இல்லை!
 (புகழ்க்....)

மாங் கொட்டையை நாட்டுவேன்!
 மரமாய் வளரச் செய்குவேன்! (அதில்)
 தேங்காய் கூட ஆய்கு வேன்!
 தேசப் புதுமை பாருங்கள்!
 (தேசப்....)

ஆணைப் பெண்ணாயாக்கு வேன்!
 ஆனை பூனை மாற்று வேன்!
 தேனைக் கைப் பாயாக் குவேன்!
 தேவை வயிற்றைப் பாருங்கள்!
 (தேவை....)

நரியும் திராட்சைப்பழங்களும்

பசியினால் வருந்திய நரி யொன்று
புகலெலாம் ஓடி அலைந்த பின்பு
தோட்டத்தில் திராட்சைக் கொடிகண்டு
துள்ளிக் குதித்துப் பார்த்ததுவே!

மேலும், மேலும் பாய்ந்ததுவே,
வேத னைதான் கூடியதே
ஈ! ஈ!! இந்தப் பழம் புளிக்கும்!
செப்பிக் கொண்டு சென்றதுவே!

காகமும் வடையும்

வடையை வாயில் கவ்விக்கொண்டு
 மரத்தில் இருந்தது காகமொன்று
 நடையில் பசியாய் வந்த நரி
 நன்றாய் நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு

“காக்கை யாரே! காக் கையரே!!
 கறுத்து அழகு மிகுந்தவரே!
 வாயைத் திறந்து பாட்டொன்று
 வடிவாய்ப் பாடு கேட் டிடுவோம்!”

காகம் கேட்டுக் களிப் புற்று
 “கா! கா!!” என்று கரைந்ததுவே!
 வாயில் இருந்த வடை விழவே,
 வழியால் நரி எடுத்தோடியதே!

ஆமையும் முயலும்

பெரியோன் விரைவில் தானென்று
 பெருமை கொண்ட முயலொன்று
 சிறிய ஆமை தனைக் கூவி
 சிரித்துக் கேலி செய்ததுவே!

ஓர் இடத்தைக் குறிப்பிட்டு
 “ஓடிப் பார்ப்போம்” எனச் சொல்லி
 வேகமாகப் பாய்ந்தோடி
 விரைவில் முயலும் களைப்புற்றுப்

பற்றை மறைவில் படுத்திருக்கப்
 பந்தயம் வென்றது ஆமையது
 ‘கற்றோர்’ என்ற மனிதரு ம்மே
 கர்வங் கொள்ளக் கூடாது!

பொன் முட்டையிட்ட வாத்து

வாத்து ஒன்றை வளர்த்து வந்த
 வயது சென்ற ஒரு மனிதன்,
 காத்து இருந்து நாளாந்தம்,
 கவன முடனே முட்டை பெற்றான்.

முட்டை அதுவும் பொன் முட்டை
 மொத்த மாகக் கணக் கிட்டான்.
 வெட்டி வாத்தை எடுத்திடவே,
 மேலும் எண்ணங் கொண்டவனாய்,

கத்தி ஒன்றைக் கொண்டு வந்து
 களித்தே வயிற்றைக் கீறிவிட்டு
 புத்தி இல்லாச் செயல் என்று
 புலம்பி அழுதான் பல நாட்கள்.

தொப்பி வியாபாரியும் குரங்குகளும்

ஒரு நாள் தொப்பி வியாபாரி
 ஒருவன் நடையில் சென்றதனால்,
 “எரிநாள் இதுவோ?” என்றுவிட்டு
 இளைப்பால் நிழலில் படுத்திருந்தான்.

மரத்தில் இருந்த குரங் கெல்லாம்
 மள மள வென்று இறங்கி வந்து,
 சிரத்தில் ஒவ்வொரு தொப்பி இட்டு
 சிரித்து மரத்தில் ஏறின வே,

களைப்பு ஆறிய வியாபாரி
 கண்ணை விழித்துப் பார்த்துவிட்டு
 உழைப்புக் கெட்டுவிட்ட தென்று
 ஒவ்வொரு குரங்கிலும் செயல் காட்டி.

கல்லை எடுத்து வீசி விட்டான்.
 கண்டது செய்யுங் குரங்குகளும்
 எல்லை யில்லாக் கோபத் துடன்
 எடுத்து எறிந்தன தொப்பிகளை.

காகமும் பாம்பும்

காகத்தின் முட்டைகள் குடித்து வந்த
நாகத்தின் செயலை நாம் அறிவோம்!

முட்டைகள் குடிக்கும் பாம்பொன்று
கெட்டித் தனமாய்க் குடித்துவிடும்!

இதனால் கவலை மிகுந்த காகம்
அதனால் மீள வழி கண்டு

குளிக்கும் இராணி இடம் நாடி
ஒளிக்கும் முத்துமாலை கவ்வி

மரத்தின் கீழே புற்ற தனுள்,
சிரத்தை யுடனே போட்டதுவே!

முத்து மாலை தேடி வந்தோர்,
புற்று வெட்டிப் பாம்பு கண்டார்

கண்ட பாம்பை விடுவாரோ?
மாண்டு போக அடித்தார்கள்!

காகம் செய்த தந்தி ரத்தால்
நாகம் செத்துப் போன துவே!

பூனைக்கு மணி கட்டுவது யார்?

வீட்டில் வாழ்ந்த எலிக் கூட்டம்
 வேதனை மிகுந்து கூடினவே!
 “நாட்டில் இந்த நிலை மலிந்தால்,
 நமது இனமே அழிந்து விடும்.”
 என்று சொல்லி ஓர் எலி தான்,
 எல்லா ரையும் நோக்கியதே.
 “நன்று நன்று நான் ஒன்று,
 நாங்கள் வாழச் சொல்லுகின்றேன்.
 எங்கு நாங்கள் இருந்தாலும்,
 எமக்குச் சத்தம் கேட்டிடவே,
 அங்கு ஒளித்திட மணி யொன்றை
 அந்தப் பூனையில் கட்டிடுவோம்!”
 நல்ல யோசனை என்றென்று
 நாலு பேரும் பேசினவே,
 “தொல்லைகள் இன்றி வாழ்ந்திடலாம்
 துணிந்து செய்ய யாருண்டு?
 வல்லவன் யாரு மணி கட்ட
 வருகிற தையோ பூனை!” யென்று
 கள்ளர்கள் போன்றே ஓடினவே!
 காணாமல் மறைவை நாடினவே!

குரங்கும் தூக்கனுங் குருவிகளும்

கூடுகள் கட்டி வாழ்ந்து வந்த
 குருவிகள் நிறைந்த மர மொன்றில்
 காடுகள் தாவிப் பாய் கின்ற
 கருங் குரங் கொன்று மழைநாளில்
 குளிரில் நடுங்கித் துன்புறவே,
 குருவிகள் சேர்ந்து பேசினவே!
 “மழைக்கும், பனிக்கும், குளிர் ச்கும்,
 மகிழ்ச் சியாக இருந்திடலாம்!
 நீண்ட காலும், கையுடனே,
 நெடிய வாலும் உடைய நீர்
 கூடுகள் கட்டிக் கொண்டாலே,
 குளிரில் நடுங்கத் தேவை யில்லை!”
 என்றது கேட்ட குரங்கது வோ,
 எடுத்த எடுப்பிலே கோபித்து,
 “நன்று! உங்களில் கூட்டை யிப்போ
 நானே அழித்து விடுகின்றேன்.
 ஊசி மூஞ்சி மூடர்களே
 உபதேசமா செய் கிறீர்கள்?”
 நேசம் இன்றிக் கேட்டே தான்
 நினைத்ததைச் செய்தது குரங்கதுவே!

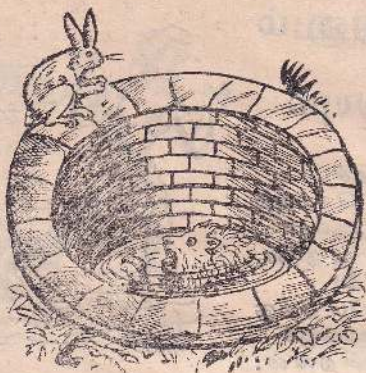
வண்ணானும்

முதலையும்

வழக்க மாகச்
சலவை செய்யும்
வண்ணான் ஒருவன்
ஒரு நாள்,
அழுக்குச் சீலை
தோய்ப்ப தற்கு
ஆற்றங் கரைக்குச்
சென்றனன்.

ஆற்றங் கரையில் வீற்றி ருந்து
ஆலோ சனை பண் ணியே,
ஏமாற்றவே, சனங்க ளையே
எண்ண மவன் கொண்டனன்.
முதலை தன்னைப் பிடிப்ப தாக
“ஐயோ முதலை!” என்ற வன்,
அழுது பெருஞ் சத்தமிட்டு
அழைத்தான் அவ்வூர்ச் சனங்களை,
இதனை நம்பி ஊர வர்கள்
எடுத்த கம்புந் தடியுமாய்
“முதலை எங்கே?” எனக் கேட்டு
முன்னே வந்து நின்றனர்,
ஊரவரைப் பார்த்து; வண்ணான்
“ஒன்று மில்லை” யென்று மே,
ஆர வார மாகக் கைகள்
தட்டி நகைத்து நின்றனன்.
பின்பொரு நாள் வண்ணான் அவனைப்
பெரிய முதலை பிடிக்கவே
“ஐயோ முதலை! உண்மை முதலை!!”
அழுது சத்த மிட்டனன்
ஏமாற்ற மடைந்த சனங்கள்
இதனை நம்பா திருக்கவே
ஆள் மாற்ற மின்றி முதலை
அவனைப் பிடித்துத் தின்றதுவே!

சிங்கமும் முயலும்

காட்டில் வாழ்ந்த மிருகமெலாம்,
கலக்கமுற்று வாழ்ந்தன.
கூட்டம் கூட்டமாகவே,
கொன்று சிங்கம் தின்றது.

வாட்டமுற்ற மிருகங்களே,
வட்டமேசை கூடின.
நாட்டங் கொண்ட மிருகமெலாம்.
நன்றாய்க் கலந்து பேசின.

மாடுஎன் றெழுந்து பேசியது,
“வணக்கம் தலைவர் ஓட்டகம்!
நானென் மமதை வேண்டாமே,
நாங்கள் எங்கும் ஓடுவோம்!”

“இந்த யோசனை சரியே இல்லை,”
எடுத்து ரைத்தது நரி ஒன்று.
முந்தித் தாவிப் பாய்கின்ற,
முயலும் சேர்ந்து உரைத்துப்பின்

தினமும் மிருகம் ஒன்றாகத்,
தேர்ந்த முறையில் முயல் அது,
மனமும் மாறுபட்டது.
வந்த வேளை தப்பியே,

சிங்கம் சினந்து சீறிப்பாய,
சின்ன முயலும் சொன்னது.
“உங்களைப் போல் சிங்கம் ஒன்றை,
ஒடி வரக் கண்டேனே”

“எங்கே காட்டு பார்ப்போம்”
என்று, ஏறிப் பார்த்த கிணற்றிலே,
“பங்கம் வந்த” தென்றே சிங்கம்,
பாழுங் கிணற்றில் பாய்ந்தது!

கல்வி

செல்வம், செல்வம், பெருஞ் செல்வம்
செல்வத்துள்ளே அருஞ் செல்வம்
கள்வர் கொள்ள முடி யாத
கணக்கில்லாது வளர் செல்வம்.

வெள்ளங் கொண்டு போகா து
வெந்த ழலால் வேகா து
உள்ளந் தேடி ஓயா து
உண்மை யின்றிப் பாயாது.

அள்ளிக் கொடுத்தும் குறையாது
அநீதிக் கஞ்சி மறையாது
துள்ளித் திரியும் இளமையிலே
தொடர்ந்து வளரும் செல்வமது.

நாட்டை ஆளும் மன்னரும்
நம்மி டத்தில் பறிக் கொண்ணு
பாட்டைப் பாடிக் காட்டுவோம்
பாலர் கல்வி கூட்டுவோம்.

பாடசாலை மாணவர்க்குப் பரிசு

கீழ்க் காட்டப் பட்டிருப்பதைக் கத்தரித்து நிரப்பி எமது பண்ணைக்கு... க்கு முன்பு அனுப்புகள். சரியானவற்றில் திருவுளச் சீட்டுப்படி பரிசுகள் வழங்கப்படும்,

1-ம் பரிசு ரூபா 25 பெறுமதியான எமது பண்ணையின் தங்கப் பதக்கம்.

2-ம் பரிசு ரூபா 15 பெறுமதியான பொருள்.

3-ம் பரிசு ரூபா 10 பெறுமதியான பொருள்.

இத்துடன் 22 புத்தகப் பரிசுகளும் உண்டு. விசேடமாக முதலாம் பரிசோடு ஏனைய மூன்று பரிசுகள் பெறும்பேறு ஒருவருக்குக் கிடைக்கலாம். கிடைத்தால் எமது விசேட பரிசும் உண்டு.

நிர்வாகி,

புத்தகத்தைப் பார்த்து இடைவெளி நிரப்புக.

1. எங்கள் மொழியே _____ எல்லோருக்கும் நன்மொழியாம்.
2. உள்ளம் _____ உண்மையின்றிப் பாயாது.
3. தேடும் பொருளைக் கூட்டச் செலவு _____
4. நாட்டில் இந்த நிலை மலிந்தால் நமது _____ விடும்.
5. _____ இந்நாடு எங்கள் சொந்தப் பொன் நாடு.

மாணவன் முழுப் பெயர்.....

பாடசாலை.....

வகுப்பு

விலாசம்

மாணவர் ஒப்பம்

AMM
11/1/26

1247
11/1/26

no. 894.8111